

3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1977

Σήμερα μαύρος ούρανος, σήμερα μαύρη μέρα,
 ο Τζιπτριώτικος λαός μένει χωρίς πατέρα.
 Τῆς Παναγιάς τὸ γέννημα τῆς Τζόπρου μας τὸ θρόμμα
 ὁ Χάρος ἐτζενήησεν μέσ' τοῦ τζιαροῦ τὸ ρέμα.
 Ἐν τζι' ἐν ἡ πρώτη τους φορὰ, ποὺ συναπαντηθήκαν.
 Πολλὲς φορὲς ἐμπλάστηκαν τζιαὶ καρτζιηλατιστήκαν.
 Ἐφκῆκαν τζιαὶ παλιάσασιν σὰ μαρμαρένια ἀλώνια
 τζι' ὁ Χάρος ἐφοήθηκεν κόσμον τὴν καταφρόνιαν.
 —Ντροπή σου, Χάρε φοερέ! Ποῦ ἐν ἡ δύναμη σου;
 Νὰ σὲ νικᾷ τώρα, ἐσέ, πλάσμα Θεοῦ! Ντροπή σου!
 Τζιαὶ σήκωσε τὰ στέρνα του τζιαὶ τὸ Θεὸ δοξάζει.
 —Τὸ πλάσμα τοῦτο Σου, Θεέ, πολλὰμ που με παθιάζει.
 —Ἐγλεπα το, τζιαὶ γλέπω τον, γιατί πονῶ μαζί του
 τζιῆθ' θέλω πιὸ πολλὲν κακὸ νὰ πάθει τὸ νησίν του.
 Ἀρκώθη τζιαὶ θυμώθηκε τοῦ Ἄδη ὁ μεσίτης
 τρικλοποδικιὰν τοῦ ἔβαλε τζιαὶ πῆρε τὴ ψυχήν του.

Γ. ΚΟΚΗΣ

ΠΑΡΑΤΖΙΕΛΙΕΣ

Παιδικιὰ μ' ἐλάτε σύγκοντα, νὰ ἴσιετε τὲς εὐτσιῆς μου,
 Γιατί ἐγιώ πκιὸν ἐν μπορῶ δουλιὰν νὰ κάμω,
 Για νὰ σᾶς πῶ τὲς ὕστερες δκνὸ τρεῖς παρατζιελιῆς μου.
 Καταλαβαίνω κόντεψ' ὁ τζιαροῦς μου νὰ πεθάνω.
 Δκνὸ λόγια θέλω νὰ σᾶς πῶ τώρα ποῦ ἔμαι κοντὰ σας,
 Νὰ τ' ἀβθεμᾶστε πάντα σας ποῦν νὰ ἔμαι μακριὰ σας.
 Πρῶτ' ἀπὸ οὔλα τὴν τιμὴν, γιατί' ἐν ἔσειι λουάιν,
 Νὰ τὴν βαρέσει πὰ στή γῆ, οὔτ' ἔσειι τίποτ' ἄλλον,
 Ποὺ νὰ στιμιάξουσιν οἱ λάς, τζιαὶ ἔχουν τὴν τζιαὶ καμάριν,
 Ἄποὺ μιάλον ὡς μισίν, τζι' ἀποὺ μισίν ὡς μιάλον.
 Ναι, βλέπετέ τὴν σγιὰν τὸ φῶς τῶν δκνὸ τῶν ἀμματιῶν σας.
 Ἐν τζι' ἐρκεται ἅμα χαθεῖ, ποτιτὲ τῆς ταπιόν σας.
 Τὸ σιέρν σας νᾶν παστρικόν, ποτιτὲ του νὰ μὲν κλέφτει,
 Οὔτε στὸν νοῦν σας τὴν κλεψιὰν νὰ βάλλετε πιλέ μου.
 Ἐσειι Θεὸν ποὺ πανωδκιόν, δικάζει τζιαὶ παιδεύκει,
 Τζι' εἶνον ποὺ κάμνει τὴν κλεψιὰν. Ἐσειε τὸν νοῦν σου γιέ μου.
 Κάλιον τὸ πλάσμα νὰ πεινᾷ, νᾶν' ὄφτισεθ' ἡ τζιοιλιά του,
 Παρὰ νὰ ποῦν τὰ ἔχει του, πὼς ἐν ποὺ τὴν κλεψιὰν του.
 Μὲν κατατρέσειεις κορασιὰν, γιὰ νὰ τὴν ἀτιμάσεις,
 Γιατ' ἂν τὸ κάμεις τιμασιῆς μόνον ἐν νὰ κερτίσεις.
 Καλλιττερα μιὰν Ἐκκλησιὰν νὰ πάεις νὰ χαλάσεις.
 Ἄν ποὺ καρχιὰς τὸ πεθυμᾶς μαζίν τῆς γιὰ νὰ ζήσεις
 Ποὺ τοὺς γονιοῦς τῆς ζήτα τὴν, με τοὺς προξενητάες,
 Νὰ σοῦ τὴν δώσουν με εὐτσιῆς, τζι' οἱ με τοὺς καυκάες.
 Συγχῶρα ὅσους ἄκουσε νὰ σὲ κακολοοῦσιν
 Βοήθ' ἀρώστους τζιαὶ φτωχοῦς, ἀνάγκην ὅταν ἔχουν.
 Ἄγάπ' ἀντὶ νὰ τοὺς μισᾶς τζι' εἶνους ποὺ σὲ μισοῦσιν.
 Ἐξέχαστ' ὅσα σοῦ κάμαν, ὅσοι σὲ κατατρέχουν.
 Ἐτσιε μπροστὰ στὸν Πλάστην σου ἐν νὰ πᾶς φκαριστημένος
 Τζιαὶ ἐν ν' ἀκοῦσεις τὸ γλυτζιέν, «Ἐσο συγχωρημένος».

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δάσκαλος, Κυθρέα